

εθάνει πανηγυρικάς
 ἢ μοχθήσας Κρητικός.

Υπέστη ἀπὸ κάποιου μόχθου
 κ' ὑποδέχεται ἄρην ἄρην,
 ποταμῶν ἀκούει ῥόγθους
 καὶ μουγγρίσματα χαμηλάων.

Ἀπὸ μὲς ἀπὸ τὰ βάρη πεδιάδων ἀπατήτων
 ῥως περιλαμβάνει μαρμαίρει,
 καὶ θαυμάζει δοξὸς μερῆ
 καὶ μάχων ἀλλοσημένων.

Βλέπει πλοῦτον περίσσιον,
 βλέπει νόμας τὸν ὄσον,
 βλέπει καὶ ἄλλους μὲ καλῶματα
 καὶ ψαρέουσι ἐπὶ ποτάμια.

Εἶδα τὸν Πρωθυπουργό,
 ποῦ γι' αὐτὸν κυτῆς πατέρης
 σωτηρίαν καὶ κλωσσούν.

Ἐβλεπε καὶ τὴν Ἀργὴ
 καὶ πηγαίνῃ γιὰ τὸ δέρας
 τῆς Κοιχίδος τὸ χρυσοῦν.

Κι' ἐφαντάσθη, Περικλέτο, πῶς ἐκείθεν ἐπιστρέφει,
 καὶ ἔφερν ὡς νίκης γέρας
 τὸ χρυσομάκλον τὸ δέρας,
 καὶ μὲ τοῦτο τῆς Ἑλλάδος τὴν πενίαν περιστέρει.

Χρίσας τὸν συνδικασιὸν τῆς Ἀττικοβοιωτίας
 εἶπε πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς τὰ τῆς νέας πολιτείας.
 Χρίσας καὶ τοὺς Ἀθηναίους,
 χρίσας καὶ τοὺς Βοιωτοὺς,
 ἐξαγγέλλει λόγους νέους, ὀσμῆς ἄνθος,
 πλὴν οὐχὶ καὶ τσιμεντοῦς.

Κι' ὀμιλοῦντος τοῦ Κρητῆος
 περὶ τῶν ὑδραυλικῶν,
 ῥέχει μέγας ὁσέος
 σὺμπαν τὸ Θεσσαλικόν.

Ἐκραζῶν σκιρτῶντες κρᾶται
 πρόγραμμα παντοῦ καινόν,
 καὶ ἦνοιξαν οἱ καταρράκται
 ἀσπρερίνων ὀρεαίων.

Καὶ συνώδους τοὺς λόγους ἕνας μὲρος συνεχίσει,
 καὶ μὲ ὀμβρέλας τῆς βροχῆς
 κόσμος ἔτρεχε πύχνης.

Τὸν εἶδες τὸν Πρωθυπουργό;... τὸν εἶδα, παπαρδέλα...
 ἐξῆλθες καὶ πᾶς ὄκνος,
 καὶ κόσμος ἔσπευσε πύχνης,
 καὶ Δῆμαρχοι μὲ φράγχινα καὶ ἄλλοι μὲ ροῦσταπέλα.

Καὶ γρηγορέας Ζηλευτῆς
 ἤκουσε προσφωνήσεις,
 ἀλλὰ καὶ ὁ Τσούρος ὁ Μουφτῆς
 παρῆσθη τῆς Λακρίσιος.

Τὸν εἶδες τὸν Πρωθυπουργό;... τὸν εἶδα, παπαρδέλα...
 εἰς φασὶα ἐρητύρισε μὲ τῆς βροχῆς ὀμβρέλα.

κι' ἐστῆγνῶν τὸ στοίμα του, καὶ τοῦθιαν κερὸ
 κρῶ καὶ καθῶ.

Τὸν εἶδα ἰδοῦσα καὶ μιλῆ,
 καὶ τὸν τριγυρῶν πολλοὶ
 μὲ ὀλοῦρσα σιγήρια.

Κι' εἶδαν ἢ σφάδων γι' αὐτὸν
 καθῆνα μόνον σιευτῶν
 σὲ λέγῃ καὶ σὲ σπῆτια.

Τὸν εἶδα μὲ τοὺς φίλους του καὶ μὲ τὸν Κατ' ἠγῶνον,
 τὸν εἶδα μὲ τὰ λάβαρα παντοειπῶν Συλλόγων,
 τὸν εἶδ' ἄπαντα τὸ βουνο, τὸν εἶδα τὸ λαγαρόν,
 τὸν εἶδα μὲ τὸν Μεταξῆ καὶ μὲ τὸν Φωτιάδον.

Τὸν εἶδα μὲς στους ὀσέους καὶ στῆν ψιλλὴ βροσούλα,
 τὸν εἶδα καὶ στῆν παγωνιά,
 βροσκῶν ἐδέλας ἀρῆς,
 καὶ κότας πῆταις ἔτρωγε στὸ σπῆτι τοῦ Κοτούλα.

Κι' ἐν τῷ μέσῳ τῆς βροχῆς
 ἔφυγε καὶ ὑποδοχῆς
 καὶ ξενίας τόσης.

Καὶ ὀροφῆκος καιρός,
 καὶ ἄλοπούλας φλογερῶς
 τοῦκται προπόσεις.

Κι' ὁ Λευτέρης τοῦλγες: Κότα μου, Κοτούλα μου,
 σ' ἔγω στῆν καρδούλα μου.

Τὸν ὄμνησεν τῆς Θεσσαλίας νίκης στάνους καὶ παλῆας,
 καὶ πῆταις καὶ ἄγραυλοῖς,
 καὶ σὲ καίτοι καὶ σπληνῆς
 τοῦ Πανὸς ἤχον αὐλοῖ.

Λόγος καὶ τοῦ Κρητικῆοῦ περὶ τοῦ γεωργικοῦ.

Μὲς στὸν τόσον ὀσέτον
 πρέχει πλῆθος ἀγροτῶν
 μὲ σημαίας ἀλαλαῖον
 καὶ μουγγρίων καὶ βελῶν.

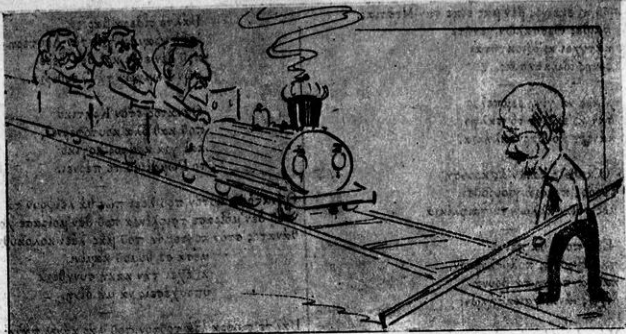
Τότε σπεύδουσι οὐκ ὀλίγοι
 καὶ μορτίες καὶ καλλήγοι,
 καὶ ἔσκουζαν στὸν Κρητικό,
 λύσει τὸ γεωργικό.

Πλὴν ἐκείνος εἶπε τότε:
 ὁ τῶν Θεσσαλῶν ἀγροτῶν
 πῶς μπορῶ νὰ σὰς τὸ λῶσα;
 καθαρὰ θὰ σὰς μιλῶ.

Θέλει γρῆμα, θέλει κόπους,
 καὶ προσέτετε καλῶς,
 μὴν ἄκουτε δημοκόπους,
 πῶν σὰς πέρνου τὰ μβαλά.

Ἐλθετε στὴν σύγκλητόν σας,
 καὶ μὴ πέρνου τὰ μβαλά σας.

Εικών συμβολική κ' έκτροχιαστική.

φιλελεύθερο αέρα,
κι' από μια σ' Άλλη' ημέρα
δεν μπορούμε να λυθούμ
τα τα ζήτηματα,
και σαρβίλια να βρωθούμ
ε... δίχως χρήματα.

Δαι δαι χρημάτων. Έλεγε πρὸς Θεσσαλούς αγρότας
και ρέκτας πατριώτες,
κι' άνευ αὐτῶν οὐδέν ἐστί γενέσθαι τῶν θένοντων...
λοιπὸν μὴ μοιρομυρίζετε,
κι' εἰλα, καθὼς γνωρίζετε,
πηγαίνουμ εἰς τὸν βρόντον.

Σεε τὰ λέω νέα σκέτα, και μὴ δείχνετε γολήν,
μὴν πολυστενάζετε,
και' στου βρόντου τὴν Σχολήν
μὴν παρασυγκάζετε.

Τὸν εἶδες τὸν Προϋπολογί, τὸν νέο Κυβερνήτη,
πῶς τάπε σπαζάτα,
σωσάτ και' τσικουράτα
τοῦ καθενὸς μορτίτη;

Κι' ἔμαθε κάθε δυστυχῆς αγρότης και' βουκόλος
ζήτηματα καθὼς αὐτὰ πῶς λύνονται δυσκόλως,
και' μερικοὶ σάν ἄκουσαν νὰ λήη τὴν ἄλληθερα
κατεβασαν τὰ μούστρα των και' τοῦτ' ἀντικολοκάζηα.

Τὰδε λέγουμ μερικοὶ ποῦ τὸν ἄκουσαν ἐκεῖ.

Κι' εἶπαμε και' αὐτοὶ και' ἔκτατοι:
κρῆμα ποῦ κι' ὀ Κρητικὸς
δεν ζήτη δημοσιότης
μὲ τὰ ψεφματά νὰ γίνη.

Κρῆμα ποῦ σ' αὐτὸ τὸ γὰλι
περιμένουμε νὰ βγάλη
λόγῳ κι' ὀ Λαούτης πρώτης
σάν ἀρχαῖος πατριώτης.

Και μὲ τὸν Κρῆτα, βρε παιδιὰ, δεν ἔχομε χαρὶ,
κρῆμα ποῦ ἄναμε νὰ αὐτὸν μεγάλο πατητήρι.

κρῆμα ποῦ δεν μᾶς φούσκωσε μ' ἄντερα φουσκωμένα
σάν κι' ἄλλους, ποῦ μᾶς φούσκωναν σὲ χρόνια περασμένα.

Κρῆμα, καί μένε Κρητικὸ... και' σὺ γὰρ μᾶς δεν εἶσαι,
ἀφοῦ σάν χάλας ἀπορεῖς
και' τί τοιο κόμπο δεν μπόρεῖς
νὰ λύσης εἴπε σβῶσε.

Ἐπροσμένεμ' εἶδῳ πέρα τῶσ' ἀπὸ τὸν Κρητικὸ,
γαῖα, κτήματα, παρῶ,
πλὴν μᾶς εἶπε καθαρὸ
πῶς χρειαζονται παραδες και' γὰρ τὸ γεωργικὸ.

Μπορεῖς και' σὺ, Προϋπολογί, νὰ πῆς ἀμέσως τώρα
γενέσθαι κῆπος τῆς Ἐδέμ και' τοῦτ' ἡ ψευροχώρα;
εἶδῳ σὲ θέλουμ οἱ Ρωμηοὶ και'νούρους νὰ φανῆς
και' μέγας θαυματοποιὸς και' μάγος νὰ γενῆς.

Μὲ χρόνο και' μὲ χρήματα
κι' ἔμας οἱ μποροῖμ λύνομε
εἰλα μᾶς τὰ ζήτηματα,
και' σὲ διευκολίνομε.

Ἔσαι τὰ λύνομε κι' ἔμας,
και' διόλου δεν καινοτομάει,
ἀν γὰρ τὴν ἄναγγένησι φωνῆς ῥοδαρῆς
πῶς μᾶς χρειαζεται παρῶ και' καμπόσος καιρὸς.

Κι' ἀφοῦ και' σὺ δεν εἰμπορεῖς ἀμέσως κι' ἄρον ἄρον
νὰ κάνης σάν ἀνορθωτῆς τὴν ἀπορον Ἑλλάδα
Παραδείσους ἀληθινῶν και' τόπον τὸν μακαρῶν,
τότε και' σὺ σάν ἔξυπνος γίνε ψευτοφυλάδα.

Κορε, πολλὰ γιτὸν ψευτίας ἐντύπωσιν ν' ἀρίνης,
και' κάθε ρήτορος ψευτεῖα
μαλ' ἄλλως ἀμείνεται
τῆς ψευτορωμοσύνης.

Κρῆμα κρῆμα ποῦ κι' αὐτὸς
φαίνεται πολὺ κούτης
κι' ἔη, σάν ἀπὸ σὲ λίκου.

Κρῆμα ποῦ παχούνης γῆς
ἀπελπίζει τοὺς μεταίους
εἰς ἡμέρας ἐκλόγης.